Xantatges

Espero que en properes comunicacions puguem comentar, benvolguts lectors, alguns dels detalls més importants d'aquesta insòlita amb resultats descomunals vaga d'escombraries que hem patit a Figueres fins als moments de la, ara ja potser menys tradicional, missa del gall. Sí, perquè estic convençut que, fent una anàlisi ponderada allunyada de les topades dels moments de discussió, es poden treure conclusions interessants que potser serveixin d'experiència per l'esdevenir ja que sembla ser que, malgrat tot, l'estat de vigília continua i les espases segueixen en alt. O no, perquè diu la dita que ningú no n'aprèn en esquenes alienes i jo hi sumo que moltes vegades tampoc en les pròpies?

Es per això que avui vull glossar i referir-me només a una qüestió d'ordre general que sobrevoli per damunt de la disputa i de les raons, «senseraons» o «menysraons» d'uns i d'altres, que segurament hi són; és, concretament, a la valoració que s'ha fet de la convocatòria i desenvolupament de la vaga titllant-la de «xantatge».

M'ha sobtat molt que membres de la ciutadania (segurament molts d'ells pròxims o simpatitzants del poder, altres no) hagin emprat aquest adjectiu per definir la situació; però encara m'ha sorprès molt més que hagin estat polítics els qui l'hagin usat amb voluntat de desprestigi del posicionament de la part contrària, en aquest cas la treballadora.

Perquè vejam, no és la vaga un dels pilars bàsics de qualsevol sistema democràtic? No és una eina constitucionalment reconeguda com a defensa del que els treballadors puguin considerar com els seus drets laborals? Llavors, a què ve aquest canvi en les regles de joc? És l'exercici de la democràcia un xantatge? O és que som partidaris del dret a la vaga sempre que els seus danys directes o col·laterals no ens afectin, sigui en el debat o sigui en els interessos?

Que ha estat un xantatge? Potser sí, però, com element de pressió, no ho serà solament aquesta vaga sinó que ho deuen ser tota la resta també. O no, i hi ha vagues bones i vagues dolentes? Que no s'havia de fer per Nadal? No siguem càndids, totes les vagues es convoquen per aquells moments en els quals poden procurar més beneficis als interessos dels convocants. I sembla ser que aquesta havia estat posposada en diverses ocasions.

No haurien de ser els polítics, els qui empressin aquest llenguatge perquè al cap i a la fi, no és l'exercici de la política, vist així, un continu xantatge entre partits i ideologies en el que s'enroquen postures i, mai més ben dit, es compren i venen acords? No hem d'anar gaire lluny a cercar exemples d'aquesta filosofia: els podem trobar en tots els àmbits de la vida pública, als ajuntaments; als Consells; a les Diputacions; als governs autonòmics i,

com no, al nacional. O sigui que potser sigui recomanable una mica més de prudència declarativa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2016/12/30/xantatges/821525.html?utm_source=rss